

0 0 0, 00:00

«НАБАГАТО КРАЩЕ, НІЖ ЗА КОРДОНОМ»: ІСТОРІЯ ВІСІМНАДЦЯТИРІЧНОЇ ПЕРЕСЕЛЕНКИ З ХАРКОВА, ЯКА ВИКЛАДАЄ АНГЛІЙСЬКУ МОВУ ДЛЯ ВПО У ПОЛТАВІ (ВІДЕО)

Вікторія Сидорова

Вікторія Сидорова переїхала в Полтаву з батьками на самому початку повномасштабного вторгнення. Родина зрештою повернулася до Харкова, та дівчина вирішила залишитися, щоб викладати англійську мову для інших українців, яким довелося покинути рідну домівку й оселитися в Полтаві. Історію розповідають у документальному фільмі «Shelter Марії»:

Вікторія розповіла, чому вирішила залишитися в Полтаві, а не їхати за кордон: «Я вже рік одна тут живу. По-перше, мені подобається самостійне життя, по-друге, у мене тут робота. Наприклад, розмовний клуб та деякі заняття теж. Це безкоштовно для ВПО. Але мені ці години оплачують за цією програмою. Чесно кажучи, я дуже вдячна, що я залишилася в Полтаві, тому що я почала тут кар'єру, знайшла багато друзів. І взагалі тут почалося моє самостійне життя. Тому для мене це набагато краще, ніж за кордоном».

«Полтава — це надзвичайно сильне місто сильних людей. І, можливо, саме тому вона, як сильна людина, вирішила в Полтаві залишитися і далі допомагати переселенцям. Тому її уроки англійської завжди дуже цікаві, вражають і я розумію, чому вона так подобається людям», — сказав засновник проекту «Shelter» Микола Княжицький.

Англійське слово, що означає «сховище», стало назвою всеукраїнської волонтерської мережі. Її заснували в гуцульському містечку Верховина на самому початку російського вторгнення. Тепер «Shelter.Ukraine» — це розгалужена мережа взаємодопомоги. Шелтери діють у Полтаві, Києві, Львові, Червонограді, Стрию, Чернівцях, Івано-Франківську та Верховині. Мета — допомогти переселенцям адаптуватися до нового місця та відчути піклування і любов співвітчизників. Організатори кажуть: шелтери захищають не від ракетних ударів, а від безпомічності, зневіри, байдужості. Українці повертаються до своїх традиційних практик, які рятували нас в найважчі періоди історії, коли йшлося про існування нації: свій до свого по своє.

«Для створення чергового Шелтеру ми не випадково ми обрали Полтаву. В Полтаву їде дуже багато людей зі Сходу, багато людей з Харкова або Харківщини, з Дніпропетровщини, чи з Дніпра, які не хочуть їхати далеко від дому. А Полтава для них виглядає більш-менш безпечною і близькою. Це дає надію на повернення. Таким чином, ми хочемо показати, що зробити життя переселенців в Україні кращим, ніж в Польщі чи Німеччині, цілком реально», — розповідає Княжицький.

Одна з відвідувачок Шелтеру в Полтаві, Олена Власенко, поділилася у фільмі думками про те, чому вона із родиною вирішила, попри все, залишитися в Полтаві: «Мені дуже місто подобається. Люди подобаються, і це мене врятувало. І реабілітували сучасними методами — тепер я займаюся тут і психологією, і фітнесом, і українською, і англійською, і ми маємо екскурсії. І це все просто шелтер. Уклін за чуйність, за підтримку, за їх людяність. Це коштує дуже дорого, і я щиро дякую».

Курс проекту «Shelter» у Полтаві волонтерка та депутатка Полтавської міської ради Юлія Городчаніна. За її словами, нині для дорослих і маленьких переселенців існують безкоштовні групові та індивідуальні зустрічі з психологом, курси англійської, арт-терапія, сімейна майстерня по роботі з деревом, тренування з олімпійського тхеквондо, лідерські курси та багато іншого. Про адресу, активності та те, як долучитися, можна дізнатися на сторінці Шелтеру у [Facebook](#).

Микола ЛИСОГОР, «Полтавщина»